

„Aki utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye föl keresztjét mindennap és úgy kövessen.”

A sors fintora, hogy pont nekem jutott ez a szakasz. Szenvedésről, keresztéről olvasunk, és most arról kellene elmélkednem, hogy ha Jézushoz tartozunk, akkor nekünk is üzembiztosan szenvedés és kereszt az osztályrészünk. Jézus követése nem diadalmenet, mint ahogy az Ő életútja sem volt nehézségektől mentes. Ha el akarjuk kerülni a szenvedést, a keresztet, nem tartozhatunk Jézushoz.

Márpedig a helyzet az, hogy én mindenfajta szenvedéstől irtózom. A filmek erőszakos jeleneteit (pl. Mel Gibson: A passió, vagy Eperjes Károly: Magyar Passió) nézni sem tudom. Sokszor gondolkodom arra, hogy az ávós kínvallatásoknál én valószínűleg nagyon gyáván viselkedtem volna, az erőszak hatására mindent bevallottam volna, amit el sem követtem, hogy elkerüljem a kínszenvedést.

Mit kezdjek hát mégis a mai szöveggel? A fizikai szenvedés eddigi életem során szerencsésen elkerült. Lelki szenvedésekben azért néha volt részem, amikor például nagylányunk balesetének helyszínére siettem, az életéért reszketve, vagy amikor kicsi unokánk agyműtétje idejét végigimádkoztuk. Szerencsére ezek a nehéz helyzetek mind jól végződtek.

Két dolog jut most eszembe. Az egyik Teréz anya mondása: „Szeress úgy, hogy fájjon!” Igen, ha kisebb-nagyobb dolgokban le tudok mondani a magam akaratáról mások javára, az tud fájdalommal is járni. De rögtön ott van mellette az öröm is, hogy meg tudtam tenni. A másik dolog: Ha a „kereszt” szót az „iga” szóra cserélem, az már nem olyan félelmetes. Az iga nem okoz feltétlenül fájdalmat, de segít az irányt tartani, a kilengéseket elkerülni. Az igát viselő állat vagy ember nem azt teszi, amihez kedve van, hanem amit tennie kell. Járhat ez is fájdalommal, de az irányban maradás örömet is okoz. Ráadásul tudjuk, hogy Jézus igája édes, ezt ő maga mondta vigasztalásul.

Végül is arra buzdítom magamat és benneteket is, hogy igyekezzünk gyakorolni a magunk akaratáról való lemondást kisebb-nagyobb dolgokban. Bízunk mindig Isten bölcsességében – Ő jobban tudja, hogy mi válik a javunkra. Tudjuk mindig kimondani, még nehéz helyzetekben is: Legyen meg a Te akaratod!

Gyulai Zsolt, Budapest